

20220203-Taygeta-NL-Spiritueel-gesprek-met-Minerva-Swaruu-Eerste-chat

Spiritueel gesprek met Minerva Swaruu - Eerste chat - Welkom aan boord!

Oorspronkelijk in het Spaans

Robert: Hallo Minerva! Kom je gedag zeggen?

Swaruu Minerva (11): Ik weet het niet, hihi.

Gosia: Benieuwd naar ons?

Swaruu Minerva (11): Misschien, ja.

Gosia: Zou het niet voldoende zijn om de informatie telepathisch over ons te krijgen van Athena of Yazhi?

Swaruu Minerva (11): Nee, want Yazhi speelt daar trucjes mee en ik weet niet meer wat echt is. Ze versmelt het echte met het niet-echte, waardoor alles echt voor haar wordt.

Gosia: Ze maakt grappen? Wat bedoelt u? Over hoe we zijn?

Swaruu Minerva (11): Yazhi maakt grapjes met wat ze mentaal met je deelt. Je vraagt haar om een huis in detail te beschrijven en ze stuurt je het huis maar dan met ramen in de vorm van een kattenkop en een enorme strik erop. En ze lacht. Dat kan ze in blok geven. Het is al moeilijk genoeg om iets geheel telepathisch te beschrijven, maar Yazhi verandert de mentale beelden met een soort cerebrale photoshop. En ze doet het zo gedetailleerd dat het verwarrend is. Het is iets dat alleen kan worden begrepen met volledige telepathie.

Gosia: Klinkt leuk, ja. En hoe beschrijft ze ons dan? Vertel.

Swaruu Minerva (11): Ik weet niet hoe ik dat moet beschrijven, want het zijn concepten. Maar ze houdt heel veel van je.

Gosia: Hoe schildert ze ons?

Swaruu Minerva (11): Loyaliteit en begrip voor haar hebben. Betrokkenheid hebben om samen iets belangrijks te bereiken. Van belang om door te gaan, en van wat er bereikt is.

Gosia: Aww. Hoe prachtig! Bedankt voor het delen. En hoe gaat het met jou?

Swaruu Minerva (11): Ik ben nog steeds aan het wennen om hier te zijn, ik probeer gelukkig te zijn. Het is Yazhi die altijd vertrekt, maar ik ook. Ik bedoel, we zijn vaak in de denkmodus. Niet helemaal hier. Niet

helemaal in het fysieke, ook al hebben we lichamen. Het is moeilijk voor ons om fysiek te zijn, we vertrekken gemakkelijk.

Robert: Dus je hebt de ene voet hier en de andere daar.

Swaruu Minerva (11): In plaats daarvan zijn we aan de andere kant, en we hebben een kleine teen in het fysieke. Dat is wat Yazhi doet, ze laat de kurk omhoog gaan, gaat door de muur en dwingt dan de kurk weer naar beneden om weer iemand met een fysiek lichaam te zijn.

We houden heel veel van de Taygetans, maar soms moeten we in onze eigen dichtheid leven. Bij hen zijn is leuk, ze zijn aardig, maar ze omhullen ons in hun routines en daarmee in hun existentiële dichtheid.

Gosia: Ik begrijp het. En wat denk je van de aarde en alles wat er gebeurt? Yazhi zegt dat het nog steeds te winnen is. Denk je dat?

Swaruu Minerva (11): Ik zie alles, mensen die winnen en niet. Uiteindelijk is het een win-winsituatie, als een enorm eye-opening ervaring voor de uitbreiding van de menselijke geest, voor het loslaten van gehechtheden aan egocentrische concepten die ervoor hebben gezorgd dat ze zich manifesteerden in zichzelf versterkende cirkels, waardoor alle chaos ontstond. . Ik heb het gevoel dat het in je leven veel zal kosten om dit allemaal te stoppen. Veel in levens.

Gosia: Yazhi zei onlangs dat ze zelfs ziet dat de mensen in de niet zo verre toekomst de controle overnemen. En 5G-antennes kunnen worden gebruikt voor vogelnesten. Maar ze ziet ons ook verliezen. Er staat nog niets vast.

Swaruu Minerva (11): Dat is een van de vele uitkomsten. Het is aan de mensen met verstand om te bepalen wat de uitkomst zal zijn. De anderen die het geaccepteerde systeem volgen, bestaan in principe niet.

Robert: De realiteit vanaf vandaag is dat ik denk dat 80% van de bevolking is ingeënt.

Swaruu Minerva (11): Dan zal minimaal 80% van hen sterven. Je kunt dit zien gebeuren als een maximale test, een videogame op Boss-niveau. Waar het om gaat is niet eens overleven. Het is wat iedereen meeneemt, wat ze hebben weten te onthouden van hun verblijf in het leven. Iedereen zal sterven, wij allemaal zullen sterven. Het gaat erom wat ze in het leven hebben bereikt. Wat ze bewaarden. Hun zielen.

Gosia: Maar het punt is dat velen hun ziel niet zullen behouden. De gevaccineerde. Zielen zullen vertrekken en anderen zullen AI-robots zijn.

Robert: Waar zullen hun zielen heen gaan?

Swaruu Minerva (11): Ze zullen worden opgenomen in de soep van het Bronbewustzijn. Ook het feit dat ze zijn ingeënt, betekent dat ze niet langer in die lichamen kunnen komen, omdat het vaccin ze beetje bij beetje uit hun lichaam zal verwijderen. Langzame en progressieve ontkoppeling. Maar het is uiteindelijk hetzelfde als de dood, en ze zullen allemaal gaan naar waar het ook is dat ze voorbestemd zijn om te gaan zijn wie ze werkelijk zijn.

Gosia: Maar gaan ze van de aarde naar andere plaatsen of komen ze terug naar de aarde? Of waar hun frequentie dicteert? Maar in de meeste gevallen zou hun frequentie niet erg hoog kunnen zijn om in de eerste plaats te worden gevaccineerd. Dus ze komen terug naar de aarde? Maar aan de andere kant werd gezegd dat het een massale uittocht van zielen van de aarde is.

Robert: Ja. Hun frequentie zou niet te hoog kunnen zijn als ze werden gevaccineerd, als ze de dingen niet heroverwogen en zich afvroegen wat ze door de media te horen kregen.

Swaruu Minerva (11): Waar je heen gaat, hangt altijd af van wie je bent. Maar onthoud dat je nergens heen gaat, je leeft alleen de weerspiegeling van wie je bent. Het is dus niet alleen onmogelijk om te weten waar ze heen zullen gaan, maar het is gewoon niet aan ons om te zeggen, omdat elke persoon zijn eigen wereld zal maken, omdat ze nergens heen gaan, ze ZIJN hun wereld. Hun zielen gaan nergens heen, ze zijn

gewoon, en ze leven wat ze zijn, niet wat ze willen.

Gosia: Hoewel wat men wil altijd verbonden is met wat men is.

Swaruu Minerva (11): Ja, als een gids van mogelijkheden om te kiezen. Maar het heeft niet de macht om te bepalen wie je bent. Ik kan denken aan kokosnoten gaan gooien naar Tina (Athena) die buiten is. Maar ik doe het niet omdat ik haar geen pijn wil doen. Ik heb er wel over nagedacht, maar de gedachte bepaalt nog steeds niet wie ik ben.

Gosia: Ja, maar als het een heel sterk verlangen is, denk ik dat het wel weerspiegelt wie je bent. In mijn leven, wat ik ook heel graag wilde, ik deed het... en ik denk dat dat mij ook definieerde. Ik wilde bijvoorbeeld naar Barcelona komen, dus dat deed ik. En het definieert mij tegelijkertijd, het is wie ik ben. Nomadisch, veranderlijk. Ontdekkingsreiziger. Maar ja, er zijn ook soorten passerende wensen. Die definiëren niet, of niet erg veel.

Swaruu Minerva (11): Ja, dit zijn anderen. Als het een verlangen is dat je sterk definieert, als het echt sterk is, dan zal het zich manifesteren in wat je je leven noemt, en met geweld.

Gosia: Mari (zoals ze Minerva noemen), sprekend over niet-lineariteit van zielen... **Ik heb deze vraag:** Yazhi zei dat veel zielen erg boos zullen zijn en achter de controleurs aan gaan. Maar dan, al diegenen die zullen "sterven"... ze zouden hier al kunnen zijn omdat er geen tijd is! Dus degenen die nu sterven en in de "toekomst" zullen sterven, zouden hier al moeten zijn, vechtend vanaf astrale niveaus enz. Is dat juist?

Swaruu Minerva (11): Dat klopt, veel van die zielen die daar waren, komen terug om op verschillende manieren te vechten. Soms zijn het de ET's, soms zijn het andere mensen die zichzelf mens noemen. Dat zie je ook aan het fenomeen spiegels, mensen die precies op jou lijken, maar die op aarde zijn. Jij bent het daar beneden, je vorige leven om zo te zeggen, wat overblijft als een echo van wie je vandaag bent. Uw reden om terug te komen.

Gosia: Maar ik bedoel niet alleen degenen die hier waren, ik bedoel degenen die er nog zijn maar in de toekomst zullen sterven. Ze kunnen hier al zijn, op hetzelfde moment, hahaha! Omdat ze vanuit het astrale "terug" in de tijd zouden kunnen gaan - nu. Dus hun menselijke lichamen zijn nog steeds hier en zij vechten hier tegelijkertijd in andere vormen. Nee?

Swaruu Minerva (11): Precies, want op zich overlapt alles in het nu. En dat verklaart waarom alle zielen die bestaan dezelfde persoon van boven zijn. Ze stellen zich alleen maar voor dat ze de een of de ander zijn. Allemaal tegelijk.

Er is geen tijd, dat is gewoon een heel kneedbare perceptie. Alle zielen die bestaan, bestaan slechts vanwege een geringe gehechtheid aan wat hen definieert, maar het zijn ideeën of karakters in een grote geest die ze allemaal heeft verbeeld. Gewoon ingebeelde wezens. Dat zijn we allemaal.

Robert: Dus het goede moet winnen omdat het anders zichzelf zou vernietigen?

Swaruu Minerva (11): Er is alleen goed en het wordt alleen gedefinieerd door het kwaad als een concept vanuit het oogpunt van wezens die het nodig hebben. Hierboven is deze dualiteit niet meer nodig.

Gosia: We moeten dan ergens voor in deze lagere niveaus willen zijn... omdat we nog steeds binnen goed en kwaad zijn. Waarom hebben we het nog nodig? Deze zelfdefinitie van goed versus kwaad? Om te vechten tegen het kwaad. Waarom definieert het ons? Wat als ik niet langer gedefinieerd wil worden door zoiets?

Swaruu Minerva (11): Je bevindt je tussen goed en kwaad, omdat je gehecht bent aan het uitleggen van dingen met die concepten. Ze zijn niet voor iedereen nodig.

Gosia: Dat is wat ik bedoel. Waarom hebben we deze behoefte nog?

Swaruu Minerva (11): Vanwege gehechtheid aan wat jou definieert. Wat je denkt dat jou als individu definieert, wordt bedreigd door wat je voelt dat er om je heen gebeurt.

Robert: Ik weet niet wat die bijlagen zouden kunnen zijn.

Gosia: Dat is wat ik bedoel. Hoe laten we deze gehechtheid aan wat ons definieert los?

Swaruu Minerva (11): Het ego overwinnen.

Gosia: Robert, gehechtheid aan het idee dat we bevrijders zijn van de werelden tegen de duistere, bijvoorbeeld. Gehechtheden aan de ideeën die we strijden voor gerechtigheid. Enz

. Oké. Maar als je het ego overwint, is er dan nog iets dat jou definieert? Omdat het ego precies is wat jou definieerde. Je eigen identiteit. Als je ego loslaat, ben je al de Bron zelf, of bijna.

Swaruu Minerva (11): Je zult niet langer jezelf zijn. Je wordt bepaald door andere dingen. Maar je wordt meer uitgebreid.

En hoe? Door los te laten, niet te hoeven verdedigen wie je bent. En dat brengt niet je vernietiging teweeg, maar definieert je nog meer, maar met een meer uitgebreide reeks kwaliteiten die je in staat stellen om in een meer uitgebreide dichtheidswereld te leven, wat je zelfreflectie is. Je laat je gehechtheid aan wat je bepaalt wie je bent los, en je breidt uit, en daarmee wat je je levenservaring noemt.

Loslaten van wie je bent, vernietigt je niet alleen niet, het verruimt je. Omdat je erop staat te behouden wie je bent in een pot. Je breekt die pot en je bent niet meer wie je bent. Dat is voor velen schrikken. Maar omdat je de pot hebt gebroken, ben je nu vrij. Als een vis in een doorzichtige pot gevuld met water, die onder water staat, die breekt en nu heeft de vis meer ruimte om te zwemmen.

Robert: Het is begrepen, ja. De gehechtheid aan dit "lichaam", zoekend naar het eeuwige leven in deze "3D".

Swaruu Minerva (11): Proberen om je fysieke 3D-lichaam te bestendigen zoals de miljonairs doen, sluit ze alleen op in dezelfde cirkel van lijden die wordt geïncarneerd in de 3D, namelijk dat ze zichzelf opsluiten in hun eigen gevangenis, hun Ego.

Gosia: Maar Mari kan dit, de Swaruus, en zelfs Yazhi niet, op dit moment bereiken, of ze kan het, maar ze wil het niet. Omdat ze nog steeds hier is en aan het schoppen is.

Swaruu Minerva (11): Ja, Yazhi kan, ik kan, en Tina (Athena Swaruu) kan. Dat is waarom we niet zoveel in het fysieke zijn, maar we gaan naar andere lichtere werkelijkheden. We behouden alleen het concept "Yazhi", en het concept "Mari", en het concept "Tina", om te kunnen communiceren met andere wezens die ons als iemand moeten zien.

Mijn gezicht, ik koos het, wat mij het beste definieert, als wat ik wil zijn. Jij ook. Maar het is gewoon iets om ons als iemand te kunnen plaatsen, zoveel meer te zijn. Het is voor jou, niet voor ons.

En daarom besta je, daarom bestaat iedereen, omdat je hetzelfde doet als ik, als wij, de Swaruus. Je bent vandaag iemand, dus je kunt met meer varianten van "jij" zijn die kunnen zeggen dat ze "andere mensen" zijn.

Gosia: Fascinerend. Ja, maar hier terugkomen om met elkaar om te gaan of wat dan ook voor de aarde te doen, komt ook voort uit dezelfde soort gehechtheid. Gehechtheid aan iets.

Swaruu Minerva (11): Ja, het is gehechtheid. Maar je kunt ook bijlagen hebben en niet. Gewoon uw bijlagen naar believen in- en uitschakelen. Wanneer gehechtheden een obsessie worden, ontstaat er een probleem van beperking.

Bovendien is het niet alleen gehechtheid aan het concept van wie we zijn, maar met een bepaald niveau van beheersing hiervan kun je verschillende heel verschillende mensen tegelijkertijd zijn. Dit is wat Yazhi je al zo vaak heeft willen uitleggen, waarom ze overal is. Waarom ik overal ben. Maar 'overal' zijn betekent niet dat we alles kunnen weten, hoewel we dat verwoed proberen.

Gosia: Ik begrijp het. Hoewel je ze wilt inschakelen, de bijlagen... dit willen, is ook iets dat je definieert, dat je ze wilt inschakelen. Dan is het ook een gehechtheid aan iets, dus het lijkt erop dat we nooit helemaal vrij

zijn van Ego, van zelfdefinitie, gehechtheden en ideeën, van iets willen, totdat we de Bron zelf zijn in de zuivere staat (hoewel we altijd Dat). En eigenlijk wil zelfs de Bron zelf iets. Want als het niets zou willen, zou er niets zijn.

Swaruu Minerva (11): De bijlagen aan- en uitzetten, wetende waarom. Ik ben hetzelfde wezen dat Yazhi is en dat is Athena, maar ik manifesteer je met een reeks tijdelijke gehechtheden die Swaruu 11 'Mari' definiëren.

Gosia: Ja, weten waarom, zou hier de bevrijdende factor kunnen zijn.

Swaruu Minerva (11): Hetzelfde voor jullie allemaal. Bijlagen zijn niet slecht. Het zou verkeerd zijn om te zeggen dat ze dat wel zijn. Ze dienen een doel. Zoals ik vandaag 'Mari' ben, ben jij vandaag Robert, jij bent Gosia. Maar dat is niet alles wat je bent.

Gosia: Ja, maar ik weet nog steeds niet waarom ik gehecht ben aan het idee dat ik graag tegen de controllers vecht. En Yazhi vindt het ook leuk. Waarom vinden we het leuk? Hoe kom je van deze bijlage af? Niet dat deze bijlage slecht is. Het is gewoon een andere ervaring.

Bedoel je dat, omdat we de aarde willen helpen, in deze keuze om te helpen in deze oorlog, we niet vrij zijn? Klinkt dit dan niet als passiviteit van zoveel ET-races? Ze zijn dan "vrij" omdat ze er niet bij betrokken raken? Dit onderwerp is niet gemakkelijk.

Swaruu Minerva (11): Het is niet het een of het ander. Net als Yazhi is ze een krijger, de meest krijgerachtige van de drie Swaruuneans. Maar tegelijkertijd weet ze dat het van bovenaf niet nodig is. Het is geen passiviteit, het werkt op meerdere niveaus tegelijk. Reis door het astrale van pure liefde en licht, maar wetende dat je een lichaam in een lagere dichtheid hebt, neem je Katana mee. En leer het goed gebruiken.

Dit wordt weerspiegeld in 19e-eeuwse Japanse Zen-praktijken op aarde, waar de Katana een spiritueel instrument is, dat je helpt in trance te komen, dat je definieert en beschermt, het is niet alleen een oorlogswapen, het is een deel van jou. Er is geen oorlogswapen dat spiritueler en geavanceerder is dan een 19e-eeuwse Japanse Katana.

Gosia: OK. En ja, ik voel ook dit soort "schizofrenie", en heel sterk. Willen vechten, maar ook weten dat het niet nodig is. Alleen dat... wetende dat het niet nodig is, waarom zie ik het van "beneden" als noodzakelijk? Waar komt deze zelfdefinitie van krijgers vandaan, en niet bijvoorbeeld worteltuinders voor de gemeenschap?

Swaruu Minerva (11): Je bent alles, je bent niet slechts één ding. Je aandacht vestigen op vliegtuigen die je gevecht nodig hebben, en tegelijkertijd van bovenaf zien dat je het niet langer nodig hebt, je lost op waar je tegen moet vechten, niets om tegen te stuiteren, geen hoofden om af te snijden met je Katana, maar het blijft draaien om je heen in beweging terwijl je in trance bent, terwijl je in beweging mediteert.

Gosia: Maar niet iedereen is geboren om een krijger te zijn. Anderen koken zoals Iror. Waarom is de een zo en de ander een andere?

Swaruu Minerva (11): Vanwege gehechtheid aan wie we zijn. Dat is altijd het antwoord.

Gosia: Maar waarom de gehechtheid om een krijger te zijn en geen tuinman? Ik begrijp het niet. Door eerdere ervaringen? Waarom ik niet gehecht ben aan het zijn van een tuinier?

Robert: Gosia, misschien ben je daarboven een tuinman. En hier kom je om iets anders te beleven. Het tegenovergestelde.

Swaruu Minerva (11): Zelfs bij de Swaruus zie je het verschil tussen de drie. Athena (Swaruu X) is erg nuchter, en tegelijkertijd vliegt ze net zo hoog als de anderen. Yazhi is de krijger, degene die alles vanuit alle hoeken aankan wanneer het haar uitkomt, de kameleon, degene die ze allemaal omvat.

En ik ben de meest etherische in de zin dat ik niet op dezelfde manier hoeft te vechten, niet omdat ik het niet kan, maar omdat ik ervoor kies om alles op te lossen met de geest, vanuit mijn gezichtspunten, altijd vanuit andere gebieden.

En ja, Gosia, uit eerdere ervaringen. Door een reeks kettingen van gehechtheden aan concepten die jou definiëren en jou incarnatie na incarnatie hebben gedefinieerd. Wat je vandaag accepteert zoals je bent, en wat je niet als jezelf accepteert. Zelfs als je vandaag niet geïnteresseerd bent in schepen en hun mechanica, betekent dit niet dat je er gisteren niet in geïnteresseerd was. Je ontgroeit dat, je hebt het niet meer nodig, je laat die gehechtheid los. Maar het definieert je nog steeds.

Gosia: Ja, het is waar, ik ben niet zo geïnteresseerd in schepen en mechanica als ik had moeten zijn voordat ik me onderdompelde. Dus hoe zit dat? Als het mij vroeger definieerde...

Swaruu Minerva (11): Omdat je het op een ander moment al begreep. Omdat dat vandaag niet definieert wie je bent of je dient, hoewel het je nog steeds definieert.

Gosia: Ah, ik heb het niet nodig, ik laat het gaan, oké. Interessant.

Robert: Ik ben geïnteresseerd in schepen en alles van andere planeten en soorten.

Swaruu Minerva (11): Omdat het jou definieert. Omdat je, of je het nu leuk vindt of niet, je nog steeds binnen wat je definieert met interesses volgens je geslacht. Dat alles over schepen en alles is mannelijker, daarom wijkt Gosia ervan af en ga jij dichter bij het onderwerp staan. Omdat iedereen in een pot werkt die maar een bepaald aantal ideeën kan bevatten om vast te houden. Je moet de pot breken.

Vanaf hier kunnen wij Swaruus elk onderwerp behandelen, zonder dat het ons definieert, of ons stoort, of afhankelijk is van geslacht of leeftijd.